

20 lutego 1930 r.

A63c 15/02

URZĄD PATENTOWY

TEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11341.

Josef Krupka
(Wiedeń, Austrija)
i Cölestin Krupka
(Wiedeń, Austrija).

Kl. ~~77 b~~ 16.

77 b 15/00

A 63c 15/02

Narty wodne.

Zgłoszono 6 lipca 1928 r.
Udzielono 28 listopada 1929 r.
Pierwszeństwo: 14 lipca 1927 r. (Austrija).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu, umożliwiającego chodzenie po wodzie, przy którym noga połączona jest z pływakiem tak, że przy biegu pływak może być łatwo zdjęty. Pływak składa się ze szkieletu i z powłoki nieprzemakalnej. Powłoka ta jest wykonana z jednego kawałka wraz z jej węzowatym przedłużeniem, sięgającym prawie do kolana, a względnie z kilku części połączonych ze sobą nierozdzielnie, przyczem szkielet wprowadza się przez przedłużenie powłoki i rozpiera się wewnątrz niej.

W przeciwieństwie do znanych przyrządów tego rodzaju, których szkielet złożony jest z kilku części ześrubowanych ze

sobą i zaopatrzony jest w powłokę nieprzemakalną, przyrząd według wynalazku niniejszego odznacza się nadzwyczajną lekkością i stałością, gdyż pojedyncze części szkieletu, złożone we wnętrzu węzowatej lub workowatej powłoki, usztywniają się jedna zapomocą drugiej tak, że ich wymiary mogą być małe, jak również zbędne jest połączenie jednej części z drugą.

Dzięki temu parę takich przyrządów, ważących tylko około 6 kg, można łatwo umieścić w plecaku i w ciągu kilku minut złożyć, podczas gdy znane przyrządy ważą około 20 kg, a przy składaniu szkieletu niezbędna jest wielka ilość śrub.

Mała waga nart zezwala na podnoszenie i przekładanie nóg, podobnie jak przy jeździe na nartach śniegowych.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania niniejszego wynalazku. Fig. 1 przedstawia narty w widoku z boku, fig. 2 — z góry, a fig. 3 — w widoku z przodu, fig. 4 i 5 uwidoczniają obie części szkieletu, fig. 6 jest widokiem łącznika prętów szkieletu w perspektywie, fig. 7 — widokiem ramy usztywniającej i ułożenia prętów, fig. 8 przedstawia w zwiększonej podziałce połączenie prętów, fig. 9, 10 i 11 przedstawiają szczegóły.

Narty składają się z pływaków, otaczających nogi i zamkniętych w zupełności, prócz otworu, służącego do wprowadzania nogi (fig. 1 i 2). Pływak składa się ze szkieletu, wykonanego z prętów drewnianych lub metalowych *a*, umieszczonych w osłonie *b*, posiadającej kształt węza worka i sporządzonej z materiału nieprzemakalnego. Osłona ta jest zupełnie zamknięta, posiada jednak otwór *c* (fig. 2), służący do wprowadzania szkieletu. Szkielet składa się z grup prętów *S*, *S*₁, ułożonych w podobny sposób, jak pręty parasola (fig. 4 i 5). Końce grup prętów *S*, *S*₁ tworzy stożkowaty łącznik *1* (fig. 6), zaopatrzony na obwodzie w podłużne rowki *2*, w których końce prętów umocowane są klamrami *3* (fig. 4, 5 i 6). Łączniki *1* tworzą końce nart i usztywniają pręty na końcach powłoki. Ramy *4* podpierają pręty, rozpierają je i przyciskają o osłonę, oraz utrzymują je w odpowiednim oddaleniu od siebie. Każda rama *4* posiada na krańcach wcięcia *5*, w których ułożone są pręty *a* (fig. 7) wycięte *6*, umieszczonych w odpowiednich miejscach (fig. 10), tak że pręty *a* chwytają ramy *4* na zmianę i nie mogą się poruszać przy napiętej osłonie.

Pręty *a* obu grup, leżące naprzeciw siebie, usztywniają się również jeden o drugi pod działaniem powłoki i są połą-

czone ze sobą zapomocą tulei *7*. Celem osiągnięcia odpowiedniego napięcia końce *8* prętów *a* są skośnie ścięte. Pomiedzy temi miejscami umieszczony jest klin *9*, przetknięty przez otwór w tulei *7*, przy czem powłoka *b* spoczywa na tym klinie tak, że jest on ustalony.

Obie ramy *4*, znajdujące się na obu stronach otworu *c*, posiadają płytę *11* (fig. 7), połączoną z ramami zapomocą obracanych haków lub podobnych urządzeń tak, że płyta może być zdjęta. Na tej płycie umocowana jest część *12*, służąca do umieszczenia nogi. Przedni rzemień *13*, otaczający koniec nogi, jest połączony rozwiązalnie z podstawą dla nogi *14*, zaopatrzoną w haki *15* (fig. 9). Tylne rzemień *13'* posiada widełki *16*, których ramiona zaopatrzone są w czop *17*, zachodzący w położeniu zamkniętem rzemienia *13'* w otwór haka. Z widełkami *16* połączony jest sznur *18*, przeprowadzony nazewnątrz przez otwór *c* płwaka tak, że zapomocą tego sznura można szybko rozłączyć część, służącą do umocowania nóg. Sznur *18* jest połączony z rzemieniem, uszczelniającym węzowate przedłużenie powłoki przy nogach, przy zwolnieniu tego rzemienia również tylne rzemień *13'* zostaje samoczynnie rozwiązany, a noga nie jest połączona z nartami.

Płytkie nasady i powłoki *b* składają się z kłap *19* (fig. 11), obracalnych i usztywnionych drutami, jak też połączonych z powłoką *b* zapomocą skrzydeł *20*, wykonanych z giętkiego materiału tak, że kłapy *19* łatwo mogą być obrócone wdół i zpowrotem podniesione wgórze, a złożone kłapy zajmują mało miejsca.

Rozłożone narty można umieścić w worku lub w podobnym urządzeniu, a złożenie ich może być dokonane w sposób następujący bardzo szybko, przyczem zbędne jest stosowanie śrub i narzędzi. Powłokę *b* rozkłada się, a grupy prętów *S*, *S*₁ zestawia się, wsuwając ich zbiegające się

końce w rowki 2 i umocowując je zapomocą klamer 3. Następnie wsuwa się ramę 4, umieszczoną blisko końca, pomiędzy pręty, poczem wprowadza się grupy prętów S, S_1 przez otwór c w powłokę b , a mianowicie grupę S do przedniej części powłoki, a grupę S_1 do tylnej części. Następnie wsuwa się resztę ram 4 pomiędzy pręty, które rozpychają powłokę b . Końce prętów, leżące naprzeciw siebie, łączy się tulejami 7 i usztywnia je o oba końce nart zapomocą klina 8 (fig. 7 i 8). W końcu umieszcza się część, służącą do umocowania nogi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Narty wodne, zaopatrzone w pływak, składający się ze składanego szkieletu, otoczonego nieprzemakalną powłoką i służący do umieszczania w nim nogi, znamienne tem, że szkielet składa się z dwóch grup (S, S_1), utworzonych przez pręty (a), przyczem końce tych grup umocowane są w klinowatym łączniku (1), tworzącym koniec grupy prętów i pływaka.

2. Narty według zastrz. 1, znamienne tem, że ramy (4), służące do rozpychania prętów (a) szkieletu, zaopatrzone są na

krawędzi w wycięcia (5), w które wpadają przy wsuwaniu ram pręty (a) zapomocą wyżłobień (6).

3. Narty według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że leżące naprzeciw siebie dwa końce prętów grup (S, S_1) są połączone zapomocą tulei (7), zaopatrzonej w otwór dla klina (9), umieszczonego pomiędzy temi końcami prętów.

4. Narty według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że rzemień, służący do umocowania nogi, zaopatrzony jest w widełki (16), z czopem (17), zachodzącym w otwór haka (15), umocowanego na podstawie (14), przyczem widełki zaopatrzone są w cięgno (18), przeprowadzone nazewnątrz tak, że noga może być szybko zwolniona.

5. Narty według zastrz. 1 — 5, znamienne tem, że nasady (1), w postaci płytek lub kieszeni, składają się z obracanych i usztywnionych klap (19), połączonych na bocznych krawędziach z powłoką (b) zapomocą skrzydeł (20) z materiału giętkiego, tak że klapy mogą być łatwo obrócone wdół i podniesione w górę.

Josef Krupka,
Cölestin Krupka.
Zastępca: Inż. H. Sokal.
rzecznik patentowy.

